

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXXIV. An Persona Christi sit inuocanda & adoranda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

sustamen inesse timor Christo poterat ex incertitudine cventus: ut qui sciret omnia.

7. **I R A** cum sit appetitus repellendi iniuriam; sed juxta, non contra ordinem rationis; ira fuit Christo. Vnde *Ioan. 2.* impleuit illud *Psalm. 63.* *Zelus domus tua comedit me.*

8. **A D M I R A T I O** est de aliquo novo & insolito; ac tametsi tale nihil accidere quibat Christi scientiae Diuinæ, nil etiam Infusæ cognoscentires in Verbo, aut per species inditas. Experimentali tamen scientiae insolitum poterat obuenire; sicutque *Matth. 8.* *Audiens Iesus centurionem, miratus est.*

Hæc è D. Thoma summa breuis de humanis Animæ Corporisque Domini Passionibus. Hisce S. Thomas, lob. 38. Hæreticum conclusit ostium mare: & statuit Huc que venies; & non procedes amplius; & hic confringes tumentes fluctus tuos.

Q V Ä S T I O XXXIV.

An Persona Christi sit innocanda, & adoranda?

LUTHERO, in *Isa. 9.* Christus tantum est virtus *Patris*, non Deus: 2. Quis, lib. contra Latomum, *Animae meae odis ὄμοστον*: 3. Quia eidem, lib. de Conciliis par. 2. Nestoriani sunt, qui Divinitatem Christi pari non posuisse, pertinaciter disputant: 4. Quia ipsi, in Confess. de Cœna Dom. fuit Christus ille viile, nec magniprestij Salvator; & alio opus Salvatore habuit: 5. Quia eis, in *Rom. 3.* Christus in suis fuit, quod impossibile præcepit: 6. Quia, in *Conc. Nat. Dom. Christus non est Omnipotens*: 7. Quia Ubiquitatis Christus Non differt ab aliis mortaliibus, nisi per Energiam: 8. Quia Lutheru Christus fuit summus malifactor & benefactor: Quia Brenz o in *Dom. 3.* post Pent fuit deceptor. &c.

A V T O R. Idcirco statue ipse tecum, An Christum censuerint adorandum; nisi suo scipio mucrone iugularint Lu-

therani: Quid? Hocque amplius:
 1. Quia *LUTHERO*, in Postilla, Dom. Trin. *Vix TRINITAS frigidè omnino sonat*; 2. Quia Melanchthoni in Loci e. de Christo, tres sunt Diuinitas: 3. Quia Lutheranus, *De initia veræ est pessimi us*: 4. Quia Lutheranus, lib. de seruo arbitrio. Deus iniustus est: 5. Quia eidem in assert. art. 36. *Mala opera in impiis regit Deus*: 6. Quia Lutheranus, apud Vienberg, cauissim. Deus non est amplus Creator anima um, post lapsum anima; & diabolus procreat, & in se transformat: 7. Quia Lutheranus, in assert. art. 32. *Dubium non est, quin Catharæ Magistri in Ecclesiam venerit hoc nomen, Liberum arbitrium*: Cū illius tamen auto emere Deum constat: 8. Quia Lutherus, se teste ipso, diabolus magistro didicit pleraque; & Zwinglius ab albo, aucto, spiritu sua haustus. &c.

A V T O R. Ideo quisque secum statuat, an Lutherani senserint recte vel ipsi Deum inuocari posse aut debere; nisi talium prius cecinerint palinodium.

C A L V I N I S TÆ quid? Piget superrioribus producta Zytmatis huc reducere: alia in re propria reddam paucula.

I. **C A L V I N Y S** in *Harmonia sua passim*, apud Feuardentium dialogo 3. *Nusquam Christo in Euan gelio diuinus honor est exhibitus*. Et *I E S V C H R I S T I* quisquam sibi Nutrimentum adoret Calvinista?

A V T O R. Procul hinc, procul ite Profani. *Enimvero dicitant, Non aliò, cum precibus operam damus, quam ad Deum Patrem animus intendendus est.* Huius scilicet Euangelii Tropæum ad mundi ultimas usque regiones posuit Calvinista Petrus Richerius, vir, vt Beza loquitur, spectata pietatis & doctrina. Missus quippe in Galliam Antarticanam à Calvinis, ab hoc statim capite suum exorsus Euangelium est: *Ne quis Christum incarnatum proponeret Adorandum, obnoxie testatus est auditores suos; Utque summa diligentia casuerent, ne aliò in precibus, quam ad Deum Patrem a. i. num intenderent.* Lege Villagagnonem ad articulos Calvini in epist. ad Magistratum Geneuentem.

G 3 II.

II. CALVINVS in epist. ad Philipp. c. 2. v.
6. Plusquam ridiculi sunt Sorbonici Sophisti,
qui ex illo Apostoli: In nomine Iesu omne
genus flectetur &c. flectendum esse genus collis-
gunt, quoties nomen Iesu pronunciatur. Ra-
tionem promit Richerius apud prædictum
Villagagnonem: Quia periculum sum est, ne sup-
plicantes Personæ Christi, Humanitatem eius et-
iam & carnem divino honore afficiamus.

Ecquid enim? Lamb. Danæus blasphemat in Apologia de Adoratione carnis Chri-
sti, istis: Christi caro nungquam religioso cultu
adoranda est. Ad quam qui inuocationem di-
rigunt; ex ipsis Dei ore maledicti sunt & Ido-
lolatre.

SECRETISTÆ Calviniani apud Linda-
num in Dubitantio, Non credant, Filium
Dei adorandum esse; sed solum Patrem. Vide
infra quæst. 40. & 82.

AVTOR. 1. Fecerunt istæ, similesq;
Caluinistarum voces, ut Ioan. Schütz
in lib. 50. causarum, audacter pronunci-
arit: Mahometismus, Arianismus, Calui-
nismus fratres sunt & sorores; tres caligine-
ni panni.

2. Quid? An non MAIESTAS Ado-
randa tribuitur in Scripturis Christo?
Hebr. 1. Adorent eum omnes Angeli Dei.
Nam, Psal. 95. Confundantur omnes qui
adorant sculpita.

3. An non Christus habet templum;
quod proprium est latræ signum? Mal. 3.
Veniet ad templam S. suum Dominator, que
uos queritis.

4. An non vel ipsis Sectariis inuoca-
tio absentis, est adoratio latræ? At
Christus inuocari jubetur Ioan. 14. Si
quid perieritis in Nominem meo, hoc faciam.
Vbi Aug. tract. 73. Sic ergo perrexit ad Pa-
trim, ut non desereres indigentes; sed exau-
diret petentes.

5. Dicinde 1. Cor. 1. Gratia vobis &

pax à Deo Patre, & Dom. Iesu Christo. Esto
legant Sectarij, & Domino Iesu Christi:
liquidò tamen dicitur 2. Ioan. εἰρήνη τοῦ
καὶ θεοῦ, καὶ μαρτυρία Ἰησοῦ χριστοῦ.

6. Omnes cecinere Prophetæ, per
aduentum Messiae exterminandam ido-
lolatriam: Ecclesia verò Christum usq;
coluit templis, aris, festis, sacrificiis: Ergo
vel Christus est verus Deus; aut illi erra-
uerunt. Isa. 2. Eleuabitur Dominus solus
in illa die, & idola penitus conterentur.

D I C V N T Transylvani l. 2. c. 4. Franc.
Daud. disput. 3. Blandiata disput. 4. & 6.
Christus est adorandus; Tum quia Deus Pater
id iussit: Tum quia in se habet adorandam Di-
unitatem.

A T C O N T R A. Si Christus non est
verus Deus, non potuit Pater id iubere,
quin ipse sibi contradiceret iubenti,
Deut. 6. Dominum Deum tuum adorabis,
& illis soli seruies. Ies. 2. Cloriam meam al-
teri non dabo. Neque ideo solum adorā-
da Christi Humanitas est, quod in ea
Deitas habitat: quia sic possent Angeli, &
justi adorari latreuticæ, ipseque orbis
hic; ut quos & quem inhabitet.

F R A N. D A V I D responderet: posse Chri-
stum adorari non ut Altissimum; sed ut Al-
tissimi filium.

A V T O R. At mox negat debere ado-
rari Christum, aut vocari Deum: & sic ar-
gumentatur: Si Christus est diuino cultu
adorandus & inuocandus, ut Deus; ergo cum
Papistis dicendum erit, Christum esse unum
Deum cum Patre; & oportebit restituere
Trinitatem, quam hactenus impugnauimus.
Item: Si Christus non est verus Deus & ta-
men inuocari potest, ergo etiam Sp. Sanctus;
immo & Maria, & Angeli, & Sancti ca-
teri inuocari poterunt. Quorsum igitur be-
et nos Papistos accusauimus idololatrie, quia
Sanctos inuocant?

SIC

Sic ille fortiter argumentatur contra Georg Blandratam, qui voluit Christū non esse verum Deum; & tamen adorandum. Planè cōuicit Antitrinitarios.

7. Denique Act. 7. Lapidabans ~~secundum~~ phanum inuocantem, & dicentes: Domine Iesu accipe Spiritum meum.

1. Dicit Davidis: Illud esse Stephanum factum, & non testimonium Scripturæ.

AT exemplum est viri plenæ fidei & sp. Sancti.

2. Dicit. Domine & Ihesus, legendum esse, id est, Pater quies Dominus Christi.

AT S. Stephanus, quem vidit stanssem Iesum, eum & inuocauit.

3. Istud: Intendens in calum vidisi gloriam Dei, & Iesum stantem à dext. Dei, id est, ait Fr. Davidis, tā certò Iesum resurrexisse credo, et seq. in calo, ac si nunc aperio calo ipsum viderem.

Prō! S. Scripturam Dicere, Domine Iesu, id est, Pater Iesu, nonne hoc est cōfundere Patrem cum Filio, more Sabellii hæresiarchæ?

Sed ad amissim decidit, ut omnia, Di Tho. 3. q. 25. a. 1. Cūm in Christo sit vna tantum Persona diuinæ & humanæ naturæ; vna quoque adoratio est ex parte adorati; Ex parte autem cause ob quam adoratur, adoranti esse plures possunt adorations Christi vnius; quot scilicet in eo suspexerit quis virtutes. Itaque eādem adoratio ne est adoranda Christi Humanitas, qua Diuinitas; non separata; quia vna in hypostasi unus est Christus. Vnde Corpus Christi ob eandem est latræ cultu adorandum, propter unitum Verbum, ut ait S. Damasc. l. 4. orthod. fidei c. 3. Et Psal. 98. Adorate scabellum pedum eius. Vbi glossa; qui adoras Corpus Christi, non terram intuetur; Sed illum cuius scabellum est.

Denique unum queramus velut pro clausula de Deo Incarnato. Postea de Matre eiusdem paucis pluscula de Passo & Mortuo: demum de Triumphante simul & cum Commilitonibus suis Militante.

QVÆSTIO XXXV.

An Christus sit verè, et Solus incarnatus?

LUTHERO. Christi Humanitas vero non est, sed nudus & merus spiritus. Quia quod natum est ex spirito, spiritus est. At, qui non est verus homonatus, non est etiā verus homo passus. &c. 1. Ita sentire Lutherum Zwinglius affirmat in Resp. ad Lutheri libr. de Sacram. to. i. Tu, inquit, Luther explicans illud, Quod ex spirito natum est, spiritus est; Christi Humanitatem, contra omnem veritatem fidem, nudum quendam & merū spiritum esse singul. &c. Vocabus ibidem Lutherum ipsissimum M. riconem. Minatur, si perrexerit, eo se illum redacturum loci, ut vel vniuersam Noui Testamenti Scripturam negare cogatur; vel Marcionis haeresin agnoscere. Hoc, inquit, bona fidei sibi pollicemur nos præstituros.

2. Lutherus lib. de Conciliis, parte 2. carni Dominicæ tribuere videtur aternitatem: Oportet dicere, inquit, Hac Caro, & hic Sanguis Christi condidit celum & terram.

AUTOR. AT verè, An hoc non est cum Eutychete naturas cōfunderet? Est.

3. BRENTIUS in Recognitione doctrinæ suæ de Majestate Christi: Ex Maria Christus non nisi Accidentalem formam sumvit; quam & postea in resurrectione depositus. Itaque non fuit substantialiter Homo natus.

AUTOR. Etsi communis Lutherocalvinistarum ab istis abhorret: prædictorum tamen, & Primorum archihæreticorum hic error est damnatissimus: demum sic & Ariani, teste S. Athanasio in capp. ad Eustachium; Christum, exuta mortalitate formam serui (id est, Humanitatem:) in Domini & Dei formam transformatisse. 2. Idem Mich. Seruetus in dialogo I. de Trin. pag. 29, illud, inquit, est creatura, quod per incarnationem Christum acquisivit; ita acsi esset res accidentalis, amissum est in resurrectione. Talis factus est.

de